

تلہای خاک

(این نوشتار به وحی الہی ست)

ما پروردگار عالم هستی در نوشتاری که در اینروز خاص با فرزندان
شهریار ولی تدوین میکنیم به موضوع تلهایی از خاک میپردازیم که در
جای جای ایران آرامگاه مبارزین ایرانی شده اند. امروز دیگر تنها خاوران
نیست که در آن کشته شدگان و مبارزین را بطرزی غیرانسانی دفن کرده اند
بلکه خاورانهای بسیار در گوشه و کنار ایران برپا گشته اند. مردمی که
جوانهایشان در زیر این تلهای خاکی آرمیده اند دست به آستان ما دارند تا
برای فریادرسی از آنها کاری کنیم. البته پروردگاری که ما هستیم همه این
رفتگان را قرین رحمت خود میسازیم و بازماندگان دلسوخته را تشویق به
آرامش و صبر مینماییم. این بدین خاطر است که عزیزان از دست رفته که
پیکرهای بسیاری از آنها در گورهای دستجمعی واقعند در واقع جان خود
را فدای قدمهای بزرگی کرده اند که این نوشتار را به الهام ما مینگارد.
شهریار ولی با حضور خود دنیای شما را نورانی میسازد و این نورانیت
دلهای بسیاری را از تیرگی و انقباضی که در آنند نجات میدهد. روزیکه
نور عالمگیر فرزندان شهریار ظهور کند و کافرکیشان عباپوش را بسان
خفاشهایی که از نور گریزانند به اختفا فرستد نزدیک است. ما پروردگار با
فرزندان در آخر راه هستیم و از ۱۹ فروردین که برای ظهور شهریارمان در
مشیت داشتیم تا فردای ظهور نیازمند زمانی محدود در حد چند هفته یا
ماه بود که بسیاری از آن طی شده است. شهریار ولی با کار تازه ای که
برایش در نظر داریم به آرامش میرسد و با دلی گشاده به فعالیت نوشتاری
خود ادامه میدهد تا جائیکه دو وب سایت شکوهمند بعنوان گنجینه هایی
آموزشی ساخته و پرداخته و در اختیار عموم قرار خواهند گرفت. در این
نوشتار به این حقیقت نیز اشاره میکنیم که شهریار ولی از منزلش در شهر
کنتن تمامی اخبار ایران و جهان را روزانه رصد میکند و دلش از آنچه
میبیند یا میشنود بدرد است. این در حالیست که از ما پروردگار اذن اینرا
نیافته که دم بگشاید و خود را بعنوان یکی از مبارزین اپوزیسیون مطرح
نماید. علت این سکوت اجباری اینست که میخواستیم ظهور شهریارمان
بمنزله طلوع خورشیدی باشد که تا کنون در زیر ابرها آرمیده بود. عشق
شهریار ولی برای شما خواننده رطلی ست گران تا از آن جام خالی دل را

پر و لبریز ساخته با اینکار برای رسیدن به آستان ما یکشنبه ره صد ساله
طی کنید. عالم اینرا بدانند...